

men hævdede samtidig, at Prisens Højde skulde ikke være det afgørende, derom kunde vi forhandle — er den eneste mulige Vej til at faa billigt Brød herhjemme, til at bevare Brødkornet for Befolkningen til en rimelig Pris, idet man søger saa vidt muligt at faa Brødkornet erstattet ved Indførsel af Foderstoffer, som efter al Rimelighed paa Verdensmarkedet staar i en langt lavere Pris end Brødkorn, der kun kan faas fra Amerika. Naar man som det ærede Medlem paastaar, at det af os stillede Forslag skadede det vigtigste, man har at tage Hensyn til under disse Forhold, maa man ikke undlade samtidig at oplyse, at det, man selv foreslog skulde gøres straks, i Virkeligheden var meget mindre, idet det kun var en venskabelig Henstilling, medens man i øvrigt skulde se Tiden an, til vi kom ind i saadanne Forhold, at Tilførselen fra Udlandet var umuliggjort, og saa nyttede det jo kun lidt at træffe overordentlige Bestemmelser vedrørende den indenlandske Brødkornforsyning, thi disse Bestemmelser vilde ikke blive effektive, naar vi var henviste til den indenlandske Forsyning alene og maaske i Mellemtiden havde anvendt alt for store Mængder af vedkommende Vare til Kreaturfoder.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) beskæftigede sig i Gaar ret indgaaende med det Forslag, som Husmandsforeningerne havde stillet vedrørende Brødkornet, og tillige med de Udtalelser, jeg havde fremsat angaaende Kapitelstaksternes Fastsættelse. Til disse Udtalelser vil jeg gerne knytte nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, der paa mig virkede ret forbløffende, da jeg saa den i Fortrykket af Rigsdagstidende, nemlig, at efter hans Opfattelse var kun ca. 1 pro mille af de danske Landbrugere interesseret i høje Kornpriser, og at taget i al Almindelighed var baade de smaa og de store Landbrugere absolut interesserede i lave Kornpriser, fordi de fodrede mere op end deres egen Avl. Det tror jeg ikke passer. Naar baade de store og de smaa Landbrugere er interesserede i lave Kornpriser, kan jeg ikke forstaa, at de store Landbrugeres Repræsentanter holder paa saa høje Kornpriser som muligt. Jeg kan ikke tro, det er af Hensyn til Forbrugerne, som det jo maatte være, naar de ikke selv havde Interesse i dette Forhold. Men hver Gang de store Landbrugeres Repræsentanter er blevet spurgt af Prisreguleringskommissionen og Ministeriet om

deres Stilling til Kornspørgsmaalet herhjemme, har de hævdet, at det er Verdensmarkeds-Dagsprisen, der skal gælde til enhver Tid, intet mindre vilde de nøjes med. Derfor kan jeg, som sagt, ikke tro andet, end at det maa være en Misforstaaelse, at der hos de store Landbrugere er saa ringe Interesse i høje Kornpriser, som det ærede Medlem anførte. Jeg tror, der er langt flere af de danske Jordbrugere, der er saaledes stillede, som jeg nævnedes, at de ikke har økonomisk Interesse i, at Tilførselen til Danmark sker i saa stor Udstrækning som muligt, fordi de Raavarer, som de producerer, derved opnaar en ringere Pris.

Med Hensyn til mine Udtalelser om Kapitelstaksternes Fastsættelse gjorde det ærede Medlem (Sporon-Fiedler) sig efter min Opfattelse skyldig i en Misforstaaelse. Det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at de af mig anførte Bemærkninger og de Forudsætninger, hvorunder Bestemmelserne om Kapitelstaksternes Fastsættelse blev truffet, ikke passede. I den Anledning udtalte det ærede Medlem følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse maaske maa læse op: „Det ærede Medlem sagde, at Kapitelstaksten fik i sin Tid som Basis de 4 Maaneder, for i dem var Priserne normale. Det passer nu ikke. Det var snarest, fordi disse 4 Maaneder var dem, hvori den egentlige Handel foregaar. Som Regel er Priserne lavere i disse Maaneder end i det øvrige Aar. Vi ved alle, at henimod Foraaret stiger Kornpriserne, og i Juni og Juli kulminerer Havrepriserne. Det passer altsaa ikke, hvad det ærede Medlem dør sagde.“ Efter at have læst denne Begrundelse for, at det, som jeg sagde ikke passede, maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan faa andet ud af det, end at det ærede Medlem fra Ærø ved sine Paastande har dokumenteret, at mine Udtalelser netop passede. Jeg gik nemlig ud fra, at naar den Bestemmelse blev truffet, at Indberetningerne kun skulde angaa de 4 Maaneder, hvori det egentlige Kornsalg skete, var det ud fra den Betragtning, at i de Maaneder foregaar Kornsalget, uden at Landbrugerne behøvede at regne med Oplagsudgifter, Svind og den Slags Ting, hvilket nok kan betinge større Priser senere, men tillige er forbundet med Udgifter for Kornproducenterne.

Saa var det ærede Medlem (Sporon-Fiedler) saa overordentlig ked af, at jeg havde brugt Udtrykket „Overgreb“, da jeg